

Beregszászi Harangszó

A Beregszászi Szent Kereszt Plébánia hírlevele

III. évf. 42. szám - ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP (2013.10.20.)

Olvasmány Kiv 17, 8-13 Szentlecke 2 Tim 3, 14 - 4, 2

**Válasz: SEGÍTSÉGÜNK AZ ÚR NEVÉBEN VAN,
AKI MENNYNEK ÉS A FÖLDNEK ALKOTÓJA.**

Látzólagos ellentétet találunk Jézus szavaiban. A példabeszéd azt világítja meg, hogy kitartó imával Istent meg lehet mozgatni. Jézus nem áttalotta a mennyei Atyát az igazságtalan bíró viselkedésével összehasonlítani, aki csak azért szolgált igazságot, mert terhére vannak az emberek. Mi nem vagyunk Istennek terhére, de ő látja, hogy a bizalom és a kitartás mennyire nevel bennünket. Jézus azt is látja, hogy Isten irgalma ellenére az emberekben mindig lesz közöny, egészen az ő eljövételéig. A hit és a bizalom igénye Jézus részéről annál inkább indokolt.

EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből (Lk 18, 1-8)

Példabeszédet mondott Jézus arról, hogy szüntelenül kell imádkozni és nem szabad belefáradni. Így szólt: "Az egyik városban élt egy bíró, aki Istentől nem félt és embertől nem tartott. Élt abban a városban egy özvegyasszony is. Ez elment hozzá, és kérte: 'Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.' A bíró egy ideig vonakodott, aztán mégis így szólt magában: 'Noha Istentől nem félek, embertől nem tartok, de ez az özvegy annyira terhemre van, hogy igazságot szolgáltatok neki, mert a végén még nekem jön és megver.' Az Úr így szólt: 'Hallottátok, hogy mit mond az igazságtalan bíró. Vajon Isten nem szolgált igazságot választottjainak, akik éjjel-nappal hozzá folyamodnak? Talán megvárakoztatja őket? Mondom nektek hamarosan igazságot szolgált nekik. Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?'"

MISSZIÓS VASÁRNAP

(„Hirdették mindenütt az evangéliumot...” Lk 9,6)

80-as évek elején vetítették a mozikban a Misszió című filmet. Története a XVIII. században megy vissza, amikor a jezsuita rend egy szent kísérletbe fogott. A dél-amerikai indiánokat próbálták megtéríteni úgy, hogy közben földművelésre, állattenyésztésre tanították őket és szeretetben velük együtt éltek. Amikor ezt a szót halljuk, hogy misszió, általában az a kép jut eszünkbe, hogy egy elkötelezett pap vagy szerzetes bemegy a dzsungelbe egy macsétéval és Szentírással a kezében. Vagdossa a bambusz ágakat, és próbál eljutni a keresett táborhoz, az ott élő őslakosághoz, akik még nem hallottak Jézusról.

II. János Pál pápa mondta még, hogy Európa missziós területté vált. Ez az jelenti, hogy a korábban keresztény földrészen újból meg kell hirdetni az evangéliumot, korszerűen, szeretetteljesen. Jehova tanúi sok felé járnak-kelnek, és próbálnak emberekhez eljutni. Ez egyfelől vonzó, de egyben idegesítő is, mert nagyon rámenősek. Vonzó viszont, mert vállalják a Szentírás ígétét.

Én hol vagyok ebben, mint mai keresztény? Mennyiben vállalom, hogy Isten országát hirdessem? Félek, meghúzom magam vagy merek erről környezetemben beszélni munkatársaimmal, barátaimmal, családtagjaimmal?

A baj valahol ott van a szívünkben, hogy még mindig félünk, hogy mit fognak szólni, és ki fognak nevetni. Jézus többször is mondja, hogy ne féljete! Én legyőztem a világot! Ő, aki az Istenfia, Megváltó, teljes és boldog életre szeretne elvezetni.

Hiteles tanúvá kell válnunk keresztényeknek, akik megélik azt, amiben hisznek. Ezáltal megszólítva környezetünket.

Életemben anyai nagymamám és nagynéném azok, akik életükkel elgondolkodtattak, hogy lehet esetleg másképp is élni. Mit kívánhatnék, mint hogy merjük vállalni hitünket és merjük megvallani. Milyen szép is lenne, hogy az a Beregszász, mely 950 évre tekint vissza hitében megújulna, nemcsak utcáiban,

épületeiben. Milyen jó lenne, ha egész Kárpátalját átjárná! *MA*

SZOBORAVATÁS A PLÉBÁNIÁN

Pásztor Ferenc szobrot avattak október 13-án (v) a beregszászi római-katolikus plébánia udvarán.

Az egyházközség 13-án(v) emlékezett meg Pásztor Ferenc, egykori plébánosuk halálának évfordulójáról. Ez alkalomból az egyházközség szobrot állíttatott a boldog emlékü papnak.

Az esemény ünnepi szentmisével kezdődött, melyet Papp Tihamér OFM, Beregszász egykori római-katolikus plébánosa mutatott be. Szentbeszédében megemlékezett Pásztor Ferenc áldozatos életéről, vértanú halálának gyümölcseiről.

„A mártírok vére a kereszténység életében mindig is vetőmag volt, mely újabb hívőket 'szült' az Egyház számára”, - mondta Papp Tihamér. Felhívta a figyelmet arra, hogy csak akkor lehet értelme az életünknek, ha úgy mint Pásztor Ferenc és Assisi Szent Ferenc is Krisztust állítjuk életünk középpontjába, így Istenünk lesz a mindenünk.

A mise után Michels Antal plébános a plébánia udvarára hívta a híveket, hogy ott részt vegyenek a szoboravatáson.

Az eseményen részt vett ifjabb Pásztor Ferenc, a boldog emlékü plébános testvérenek unokája, aki mesélt rokona emlékeiről.

A rendezvény vendége volt továbbá Bozsik Béla konzul úr, aki beszédében elmondta, hogy a szovjet diktatúra alatt hiába próbálták kiirtani az értékeket, melyeket Pásztor Ferenc is képviselt, mert ezek elpusztíthatatlanok. Bozsik Béla elmondta: ha a plébános kitartott itt, Kárpátalján hite és magyarsága mellett, akkor azt a munkatáborban se vesztette el soha.

Ezután Szendrey Anita történész, a Debreceni Egyetem BTK PhD hallgatója, aki az elmúlt években kutatást végzett Pásztor Ferenc életével kapcsolatban, ismertette annak életrajzát.

Ezt követően Pásztor Ferenc fejszobrának leleplezése, megáldása és megkoszorúzása következett, melyet Szilágyi Sándor szobrász készített és nagylelkűen adományozott az egyházközségnek. A szobor fölé emléktábla is készült, melyen a következő sorok olvashatók: „**Pásztor Ferenc (1880-1951), P. Prelátus, püspöki helynök, főesperes plébános. „Fiúi hódolattal maradok engedelmes fia”.** Bunda Rita

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2013 OKTÓBERÉBEN

– Bíró László püspök levele

Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

Minden közösségben, így a családban is, szükség van kisebb-nagyobb szertartásszerű szokásokra, rítusokra. Rítusok nélkül az élet a családban gépiesen ismétlődő események sorává válik. Megszólal az ébresztőóra, fel kell kelni, mosakodni, felöltözni, bekapni a reggelit, és indulás dolgozni, iskolába, irodába, műhelybe. Ugyanaz történik, de mennyire másképp, ha az édesanya csókja ébreszti a gyerekeket, ha a reggeli mellé néhány, a napi teendőkhöz csatlakozó útbaigazító jókívánság is csatlakozik, ha az indulást nem a kurta „elmentem!” felkiáltás jelzi, hanem a kérés: „te is gondold rám, tudod, dolgozatot írunk”. Ezek az apró szertartások hozzásegítenek ahhoz, hogy a családi kapcsolatok élő, eleven kapcsolatok legyenek. Ismétlődnek, meg is szokjuk őket, gyakran rutinos cselekedetökké válnak, de ha valamiért elmaradnak, akkor hiányoznak, üresség támad helyükön. Így vagyunk napi imádságainkkal is. Sokszor rutinszerűen mormoljuk el a reggeli vagy esti imánkat, étkezés előtti vagy utáni fohászainkat, de a megszokott rendszerességtől való eltérés hiányérzetet kelt. A rítusokkal, a rituális családi beszélgetésekkel megszilárdulnak a kötelek a családtagok között, gyarapszik a szeretet; az imával megújul a kapcsolat ember és Isten között, egy lépéssel közelebb kerülünk Istenhez. A szertartásszerű szokások állandó ismétlésével és a rendszeres imádsággal nem egy előírásnak teszünk eleget, hanem annak a belső igényünknek, hogy családtagjaink és Isten iránt érzett szeretetünknek

kifejezést adjunk. Bármilyen vallási vagy világi előírás, szerződéses kötelezettségvállalás hiábavaló, ha hiányzik a belső készlet, ha kapcsolatainkat csak a kötelezettségek és szabályok megszabta érintkezési formák szerint éljük meg. A rítusok akkor telnek meg tartalommal, ha életünk elmaradhatatlan részévé válnak, ha másoknak és magunknak is örömet okoznak. Örömet okozni öröm, a csupán kötelességszerűen ismételt szokások nem szolgálják a kapcsolatok megszilárdítását, nem növelik a szeretetet.

Milyen rítusok vannak családokban, milyeneket örökölték szüleitektől, nagyszüleitektől?

A mai embernek semmire sincs ideje, szeretné ügyeit gyorsan, egyszerűen elintézni. Sokszor azért idegenkedik a rítusoktól, mert azt gondolja, hogy azok időigényesek. Valójában a rítust nem az teszi értékesé, ha sokáig tart, hanem az, ha szívből jön és a szívhez szól. Nehezen találunk időt az imádságra is. Ferenc pápa mondta pünkösdi vigíliájában az imáról: „Nézzünk Isten arcába, és érezzük át, hogy Ő is néz minket. ... Azt gondoljuk, hogy amikor imádkozunk, akkor beszélnünk kell, mondani, mondani, mondani... Tévedés! Hagyjuk, hogy az Úr nézzen minket! És ha Ő ránk néz, az nekünk erőt ad.” (Szt. Péter tér, 2013. május 18.)

Hogyan tudjátok megővni rítusaitokat a megszokástól, a gépiessé, formálissá válástól?

A családban az ünnepeknek is kialakulnak a sajátos rítusai. A születésnapot, a névnapot, a házassági évfordulót meg kell ünnepelni, ezek az ünnepek a családi kapcsolatokat erősítik, az egyházi év ünnepeinek megünneplése az egyházhoz való tartozást szilárdítja meg, a nemzeti ünnepeknek családi megülése pedig erősíti a nemzeti identitásunkat. Ünnepek nélkül az ember elmagányosodik. Ha a családban nem alakulnak ki sem a hétköznapi „apró”, sem a „nagyszabású” ünnepi szertartások, a családi élet elszürkül, a családtagok egymás közötti kapcsolatai meglazulnak, a nemzeti érzés is elhalványodik. Az ünnep öröme vágyó családtagok pedig elkezdik keresni a maguk örömét a családon kívül. Már nem a másik örömét akarják, hanem a saját magukét. Ezáltal aztán a társadalom egyre inkább atomizálódik, gyengül a társadalmi kohézió. Az ünnep nélküli családok szürke, robotoló tömeget alkotnak, életük akkor sem lesz örömtelibb, ha valamilyen munkahelyi, politikai, vagy társasági diktatúra „ünneplésre” kényszeríti őket.

Az ünnephez hozzá tartozik az ajándékozás is. Mekkora örömet tud okozni a férj egy csokor virággal a feleségének egy csak kettejük által ismert esemény évfordulóján! Milyen ünnepi érzés elmenni együtt a színházba a nagyszülők által ajándékozott színházjeggyel, amelyhez a gyerekvigyázás ajándéka is társult! Az ünnep az ajándékkal tárgyasul, emlékeztet az ünnepre és újabb öröm forrása. Nem az ajándék pénzbeli értéke számít, hanem a szeretet, amellyel adják, és az öröm, amellyel fogadják. Ajándékozni művészet, érdemes már gyerekkorban elkezdni elsajátítani ezt a művészetet!

Mondjatok példát baráti, rokoni, ismerősi körötökből olyan esetekre, amikor egy közös ünneplés segített kapcsolatokat rendezni, erősíteni? Hogyan tud egy „telitalálást” ajándék egy megromlóban lévő kapcsolatot megjavítani?

Korunk embere az ébrenlét felét munkahelyén tölti, ahol nem csupán feladatokat végez el, hanem másokkal is kapcsolatba lép. A munkahelyi kapcsolatok adnak az adott helyen értelmet az életnek. Hosszabb időn át elviselhetetlen érzés a gépezet egy csavarjának lenni, még akkor is, ha ezt jól megfizetik. A munkahelyi kapcsolatokat erősíti, ha időnként kisebb nagyobb ünnepeket rendeznek, a dolgozók ajándékokat kapnak, módjuk van egymással beszélgetni. Tévedés azt gondolni, hogy a munkaidőből így kieső idő hátrányosan befolyásolja a teljesítményt. Aki munkahelyén jól érzi magát, sokkal nagyobb odaadással végzi feladatait, szívesebben túlórázik, hasznosabb tagja lesz a

közösségnek. A munkahelyi, de nem a munkáról szóló ünnepek és összejövetelek tovább erősítik az összetartozás érzését. Megfigyelték, hogy a rendezett családból érkező munkavállalók nem csupán a munkát végzik jól, hanem az ilyen belső ünnepeknek is igen lelkes résztvevői lesznek. Aki otthon megízlelték azt az örömet, amelyet a másoknak okozott öröm ad, azok akárhová kerülnek, a közösségért, mások javáért önzetlenül fognak fáradozni. Így szolgálja az ünnep a családban és a munkahelyen egyaránt a társadalmi kohéziót.

Hogyan befolyásolja a munkahelyi légkört, ha ott rendszeresen megünneplik pl. a névnapokat? Tudjátok-e otthon hasznosítani a munkahelyeteken szerzett ünneplésben szerzett tapasztalatokat?

A mindennapi apró rítusokat gyakorló és az ünnepeket rendszeresen megülő családokban felnövekvő gyerekek felnőttként maguk is így akarják majd családi életüket kialakítani. Ezért nagyon fontos, hogy a gyerekek ne kényszerű kötelességnek érezzék az ünneplést, hanem alakuljon ki bennük a belső készlet az ünneplésben való aktív részvételre. Boldog II. János Pál pápa mondta: az a család, amelyik együtt imádkozik, együtt is marad. A gyakorlat azt mutatja, hogy az a család, amelyik tud együtt ünnepelni és örülni, nem csupán a saját boldogulását segíti elő, hanem hozzájárul a jövő társadalmának boldogabbá tételéhez is.
Bíró László püspök

PLÉBÁNIAI HIRDETÉSEK

+ 20-án, missziós vasárnap. Központi **gyűjtés** a missziók javára
+ 23-án (sze) 15ó-tól **karitasz gyűlés** a karitasz irodában!
+ 25-én (p) 14ó-tól **karitasz képzés** a plébánián másnap 15ó-ig.
+ 26-án (szo) **gávai hívekkel** találkozó az esti misén, és utána.
+ 27-én (v) **óraátállítás**, és a mise után ELTE Olasz Tanszék kórusának **koncertje** templomunkban. Kérjük, hogy 1-2 kórus-tagot lássanak vendégül. Erzsikénél, Annánál lehet feliratkozni.
+ Aki még a 2013-as **egyházi hozzájárulást** (adót) nem fizette be, kérjük, hogy a sekrestyében vagy az irodában pótolja!

TAKI (Találd ki!)

Jézus tanít, hogy az imában legyünk kitarthatók. Egészítsd ki!
Példabeszédet mondott Jézus arról, hogy szüntelenül kell **...(9 betűs szó)** és nem szabad belefáradni. Így szólt: "Az egyik városban élt egy **...(4 betűs)**, aki Istentől nem félt és embertől nem tartott. Élt abban a városban egy **...(13 betűs)** is. Ez elment hozzá, és kérte: 'Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.' Csak az a kérdés, hogy amikor az **...(8 betűs)** eljön, talál-e **...(5 betűs)** a földön?"

IGENAPTÁR

21. (h) Róm 4,20-25; Lk 1,69-75; Lk 12,13-21
22. (k) Róm 5,12.15b.17-19.20b-21; Zs 39; Lk 12,35-38
23. (sze)**KAPISZTRÁN SZENT JÁNOS**
Róm 6,12-18; Zs 123; Lk 12,39-48
24. (cs) Róm 6,19-23; Zs 1; Lk 12,49-53
25. (p) **Pannonhalmi SZENT MÓR**
Róm 7,18-25a; Zs 118,66-68.76-77.93-94; Lk 12,54-59
26. (szo)Róm 8,1-11; Zs 23; Lk 13,1-9

HETI MISEREND

21. (h), 23-25. (sze-p) **8 Beregszász**
22. (k) **17 Beregszász**
26.(szo) **16 Macsola 17 Beregszász**
27. (v) **8 Ardó 10 Beregszász**

BEREGSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENTKERESZT PLÉBÁNIA

Тел./факс: 8-2411elk-25113, web: www.beregszasziplebania.org.ua

Felelős szerkesztő: Michels Antal plébános

MTC: 0661512843 / e-mail: harangszo@freemail.hu

Ukrajna, 90200 Beregszász, Sevcsenko u. 3.ít

Tel./fax: +3803141-25113. e-mail: plebania@bereg.net.ua

Plébániai iroda nyitva 8.30-15.30 között hétköznap a templomudvaron
(Rákóczi tér 6.)

Elérhetőségek tel.: 4-20-87 e-mail: beregszasziplebania@gmail.com